

| ~~Leg.~~ 146

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie nadania szpitalowi w Krośnie charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Wysoki Sejmie!

Krośnieński Wydział powiatowy łącznie z gminą m. Krosna wybudował szpital na 30 łóżek i zaopatrując w potrzebne urządzenia oddał do użytku publicznego na dniu 1. maja 1901 r., pokrywając wszystkie wydatki szpitala z własnych funduszków powiatu i gminy.

Ponieważ wspomniani założyciele, t. j. powiat i gmina aktem fundacyjnym, zdziałanym w myśl postanowień §. 2. ustawy z 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. k., oddali ten szpital na własność utworzonej przez się fundacyi szpitalnej — a Wydział krajowy uznał potrzebę szpitala publicznego w Krośnie, — przeto Wysoki Sejm uchwałą z dnia 3. lipca 1901 przyznał temu szpitalowi od 1. sierpnia 1901 prawo publiczności i powszechności; projekt odnośnej ustawy przesłany został pismem Marszałka krajowego z dnia 3. lipca 1901 l. s. 1.125 c. k. Rządowi celem przedłożenia go do Sankeyi Cesarskiej.

Gdy już termin, oznaczony w uchwale W. Sejmu, był bliski, Wydział krajowy, w myśl intencji Wysokiego Sejmu i chcąc ulżyć ciężarowi powiatowi i gminie, które nie mając żadnego prawnego obowiązku, przez 3 miesiące szpital własnym kosztem dla użytku publicznego utrzymywały, postanowił uchwałą z dnia 26. lipca 1901 l. 49.659 objąć szpital w Krośnie prowizorycznie pod swój zarząd i od daty 1. sierpnia 1901 r. pokrywać z funduszu krajowego koszta leczenia ubogich chorych.

Wydział krajowy mógł postąpić tylko w ten sposób, albo musiałby być w interesie powiatu i gminy, ponoszących cały ciężar utrzymania szpitala, dążyć do zamknięcia tego zakładu, co jednak nie zdawało się być wskazaniem, ponieważ szpital, raz otwarty, zaczął już spełniać swe zadanie dla dobra cierpiącej ludzkości, a sankcyonowania projektu ustawy można się było spodziewać w niedalekiej przyszłości.

Tymczasem c. k. Prezydium Namiestnictwa odezwą z dnia 29. sierpnia 1901 l. 10.099 oznajmiło, że c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych nie może przedłożyć do Najwyższej Sankeyi uchwalonego przez Wysoki Sejm projektu ustawy, uznającej szpital w Krośnie za powszechny, a to dlatego, ponieważ data sankcyi musiałaby być późniejszą od zamieszczonej w artykule I. daty, od której szpital miałby być uznany za powszechny.

C. k. Rząd zaproponował Wydziałowi krajowemu, ażeby — jeżeli uzna się kompetentnym, umieścił — z zastrzeżeniem dodatkowej aprobaty Wysokiego Sejmu — inną, późniejszą datę w artykule I. projektu ustawy, n. p. 1. stycznia 1902.

Wydział krajowy, uważając jednak, że w sprawie tak istotnej, jaką jest oznaczenie daty, od której ustawa ma obowiązywać, nie mógłby decydować, oraz uznając obowiązek usprawiedliwienia swoich zarządzeń przed Wysokim Sejmem, postanowił odnieść się w tej sprawie do Wysokiego Sejmu i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

- I. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego do wiadomości.
- II. Sejm uchwała załączony % projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

A. Potocki w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U S T A W A ,

nadająca szpitalowi w Krośnie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Krośnie zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny ma się składać:

- a) z delegata Wydziału krajowego,
- b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy,
- c) z burmistrza miasta Krosna i
- d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia gmachu szpitalnego pokryje fundusz powiatowy i gmina m. Krosna po połowie — stosownie do postanowienia §. 15. ustawy krajowej z dnia 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. k

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

